

Spm. nr. S 2008

Til arbejdsministeren (17/3 2000) af:

Jens Vibjerg (V):

»Hvordan hænger mange familiers ønske om, at arbejdsliv og fritidsliv skal hænge bedre sammen, og statsministerens udtalelser om, at regeringen vil gøre noget ved børnefamilierens vilkår, sammen med de nyligt indførte regler om 11 timers sammenhængende hvile ved distancearbejde, der bevirker, at de voksne ikke kan være sammen med børnene i dagtimerne, fordi de ikke må tilrettelægge deres arbejde, så de kan arbejde om aftenen?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2004.

Svar (27/3 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Som det også fremgår af mit svar på § 20 spørgsmål nr. S 2007 af 17. marts 2000 stillet af Jens Vibjerg er regelgrundlaget så fleksibelt indrettet, at det giver mulighed for at sikre, at de ansatte får de nødvendige hvileperioder, samtidig med at der er mulighed for fravigelse og dispensation fra hovedreglen om, at de ansatte får en hvileperiode på mindst 11 sammenhængende timer inden for hver periode på 24 timer.

Jeg finder således ikke, at reglerne forhindrer at arbejdsliv og familieliv hænger sammen eller at forældre kan være sammen med børnene i dagtimerne, og i stedet arbejde om aftenen. Det er min opfattelse, at der er brug for en hensigtsmæssig beskyttelse af hjemmearbejdere.

Spm. nr. S 1931

Til sundhedsministeren (14/3 2000) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre flere kvalificerede behandlingspladser til personer med spiseforstyrrelser?«

Begrundelse

Som det fremgår af Sundhedsministeriets netop udsendte materiale, udvikler ca. 1 pct. af unge piger og kvinder anoreksi og 3-4 pct. bulimi. Dertil vurderer Sundhedsstyrelsen, at 29 pct. af unge piger i Danmark har et problematisk forhold til mad, krop og vægt, og at de har risiko for at udvikle en spiseforstyrrelse. Kristeligt Folkeparti mener det er afgørende, at sundhedsvæsenet forsøger at udvide antallet af kvalificerede behandlingspladser til det stigende antal af unge piger og kvinder med spiseforstyrrelser. Ifølge Kristeligt Dagblad den 10. marts 2000 udtaler flere specialister i behandling af spiseforstyrrelser, at de offentlige behandlingstilbud slet ikke er gearret, hverken i antal eller kvalitet til behovet for behandling. Som situationen ser ud i dag, er der lange ventelister for at komme i behandling indenfor det etablerede behandlingssystem, og der er et voldsomt pres på de psykiatriske afdelinger. Trods spiseforstyrrelser måske ikke er på listen over akutte livsfarlige sygdomme, har man inden for sundhedsvæsenet erfaret, at mange af patienterne lider af kraftig underernæring, og at en stor del af patienterne begår selvmord.

Svar (21/3 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Lad mig indledningsvist slå fast, at der ikke skal herske tvivl om, at mennesker, der lider af en behandlingskrævende spiseforstyrrelse, som alle andre har krav på behandling af vores sundhedsvæsen.

Jeg kan videre oplyse, at i forbindelse med min forgængers besvarelse af spørgsmål stillet af Folketingets Sundhedsudvalg vedrørende behandlingstilbuddene til patienter med spiseforstyrrelser, har Sundhedsstyrelsen udarbejdet en status pr. 1. februar 2000 over amternes indsats på området.

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens redegørelse, at der i alle amter er tilbud om psykiatrisk behandling (sygehus, distriktspsykiatri, privatpraktiserende psykiater) til børn og voksne med spiseforstyrrelser. Enkelte af amterne nævner ligeledes familiecentre og børne- og ungerådgivninger som en del af behandlingstilbuddene. Også Sundhedsstyrelsen nævner pædagogisk-psykologisk rådgivning (PPR) og de forebyggende sundhedsordninger (kommunallægen og